

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af:

Forslag til lov om eksportfrihed for elektronikindustrien m. fl. [af Glistrup (FP) og Erlendsson (FP)].

(Lovforslag nr. L 39. Fremsat 11/10 78).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Justitsministeren (Nathalie Lind):

Det forslag til ændring af våbenloven, som fremskridtspartiet har fremsat, vedrører bestemmelsen om eksport af våben. Efter våbenlovens § 6 er det forbudt uden tilladelse fra justitsministeren i hvert enkelt tilfælde at udføre bl.a. materiel til land-, sø- og luftkrig. Nu foreslår fremskridtspartiet denne bestemmelse ophævet. Baggrunden for forslaget er ifølge bemærkningerne ønsket om at forbedre danske virksomheders konkurrenceevne set i forhold til udenlandske virksomheder.

Fremskridtspartiets forslag vil have som konsekvens, at enhver form for våben uden nogen som helst form for kontrol vil kunne eksporteres til et hvilket som helst land.

Jeg vil gerne straks slå fast, at forslaget, hvis det gennemføres, dermed på afgørende vis er i strid med den af skiftende regeringer i årtier førte våbenpolitik. Det er regeringens opfattelse, at den gældende bestemmelse om forbud mod eksport af våben uden tilladelse – og en tilsvarende bestemmelse genfindes i øvrigt allerede i den første egentlige våbenlov, vi havde, der var fra 1934 – udgør det uundværlige grundlag, som den nævnte mangeårige våbeneksportpolitik hviler på. Allerede af denne grund kan regeringen ikke tilslutte sig fremskridtspartiets forslag.

Men hertil kommer, at regeringen ikke deler forslagsstillernes opfattelse af, at den pågældende bestemmelse i våbenloven i sig selv medfører utilfredsstillende kår for dansk industri. For den fastlægger alene den procedure, der skal følges, og som regeringen af kontrolhensyn må tillægge den største vægt. Men den udgør f.eks. ikke nogen hindring for, at dansk industri i praksis har adgang til på sædvanlige konkurrencemæssige vilkår at deltage i det omfattende våbenproduktions-samarbejde, som til stadighed udvikles inden for rammerne af NATO-samarbejdet. Der er

da også adskillige eksempler på, at dansk industri har forstået og – tror jeg også selv – fortsat vil forstå effektivt at hævde sig inden for disse produktions- og eksportområder.

Derfor bliver mine sidste ord, idet jeg dermed sammenfatter det, jeg har sagt, at jeg på regeringens vegne må afvise det af fremskridtspartiet fremsatte forslag.

Hans Jørgen Jensen (S):

Det forslag, vi her skal behandle, tager sigte på at ophæve våbenlovens § 6, der siger følgende:

»Det er forbudt uden tilladelse fra justitsministeren i hvert enkelt tilfælde at udføre:

1. Våben af enhver art med undtagelse af jagtvåben,
2. ammunition med undtagelse af ammunition til jagtvåben,
3. materiel til land-, sø- eller luftkrig,
4. maskiner, instrumenter, apparater og andre produktionsmidler, der overvejende anvendes til fremstilling eller vedligeholdelse af våben, ammunition eller krigsmateriel, samt dele og tilbehør til sådanne produktionsmidler,
5. sprængstoffer, derunder krudt, samt råmateriale til fremstilling heraf.«

I stk. 2 i denne paragraf står:

»Justitsministeren kan udstede forbud mod, at der udføres våben og ammunition af nogen art.«

Denne bestemmelse stammer helt tilbage fra 1934 og har efter socialdemokratiets opfattelse virket efter sin hensigt: dette at samfundsmagten til enhver tid skal have indseende med alt våbensalg. Jeg kan sige for vort vedkommende, at det også skal være tilfældet i fremtiden.

Socialdemokratiet er derfor ikke enig med fremskridtspartiet i, at den nuværende lov skaber »retsusikkerhed for den enkelte og økonomiske tab for samfundet«, således som det også er anført i bemærkningerne til lovforslaget, idet de nødvendige tilladelser til salg jo netop kan gives af justitsministeren.

På denne baggrund skal jeg sige, at socialdemokratiet ikke kan støtte forslaget, men afviser det.

Erlendsson (FP):